

Erhvervsminister, at det skulde støtte Valutacentralens Virksomhed og derigennem styrke den danske Valuta. Selvfølgelig udtaltes der Betænkeligheder ved at gaa med til Lovforslaget, og disse Betænkeligheder, der ogsaa fremkom fra mit Partis Side, er vel stærkere nu, da man har set Resultatet af Loven. Det kan nemlig ikke nægtes, at Loven har medført vanskeligere Forhold for en stor Del af vor Indførsel; der kan ikke være Tvivl om, at den Maade, hvorpaa der nu stilles Valuta til Raadighed, i nogen Grad maa virke ind paa denne Indførsel af fremmede Varer. Imidlertid har mit Parti i Folketinget jo sluttet sig til en Forlængelse af Loven under Forudsætning af, at Gyldigheden kun kommer til at vare til Udgangen af dette Aar, og under denne Forudsætning kan jeg ogsaa anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, idet jeg gaar ud fra, at Hensigten med Forlængelsen har været, at forskellige store Problemer inden dette Tidspunkt ikke alene skal kunne blive behandlet grundigt, men ogsaa finde deres Afgørelse. Jeg skal saaledes nævne, hvad den højtærede Erhvervsminister ogsaa var inde paa, at vi alle venter at modtage Forslag fra den høje Regering om en Ordning af hele Valutaspørgsmaalet, og jeg mener, det vil være hensigtsmæssigt, at Regeringen snarest møder med sine Forslag, for at de kan blive behandlet hurtigst muligt. Men der er ogsaa et andet Forhold, som influerer paa vor Stilling, og det er Spørgsmaalet om Nationalbankens Moratorium med Hensyn til Guldindløseligheden. Dette Moratorium, der udløber med Udgangen af dette Aar, har vi jo tidligere ret indgaaende behandlet, sidste Gang for et Aar siden, og der var den Gang nogen Uenighed om Forlængelsen af Moratoriet, baade for saa vidt angaar dets Form og Varighed, og af Hensyn til hele Valutaspørgsmaalet enedes man om at sætte en vis kortere Frist for Moratoriet. Fristen er senere blevet forlænget, men nu er den ved at løbe ud, og jeg vilde tro, det var hensigtsmæssigt, om dette Spørgsmaal kunde bringes til Ordning samtidig med Ordningen af hele Valutaproblemet. Under Hensyn hertil tror jeg ikke, den høje Regering bør vente alt for længe med at komme med sine bebudede Forslag, thi vi er nu snart inde i Aarets næstsidste Maaned; skal disse meget vigtige Spørgsmaal kunne blive behandlet og Rigsdagen faa truffet en Afgørelse inden 1. Januar, saa maa vi have dem forelagt snarest muligt.

Der er en anden Grund for os til ikke

at stemme imod det foreliggende Lovforslag, nemlig den, at det altid har været Venstres Opfattelse — vi har udtrykt det i Tale og har ogsaa vist det i Handling —, at man saa lidt som muligt skal henvende Offentlighedens Opmærksomhed ikke alene indenfor Landets Grænser, men ogsaa udenfor dets Grænser paa de danske Valutaforhold. Vi ønsker, der skal være Ro om dette Spørgsmaal udenfor det Tidspunkt, da det virkelig forhandles. Vi kan ikke sympatisere med, at der for Øjeblikket rejses en stor Debat herom, da vi alle sammen er klare over, idet vi har faaet Tilsagn derom fra Ministeren, at disse Spørgsmaal skal til Behandling snarest. Vi foreslaar derfor, at dette Lovforslag vedtages i den Skikkelse, det har faaet i Folketinget.

Der er et andet Punkt, jeg egentlig gerne vilde berøre, men da jeg har saa faa Oplysninger om, hvorledes det virkelig er gaaet for sig, er jeg ikke sikker paa at træffe det rigtige, naar jeg nu omtaler det. Vi ved jo alle, at dette Lovforslag var til anden og tredje Behandling i Gaar Eftermiddags i det høje Folketing, og vi ved ogsaa efter Bladenes Referater og paa anden Maade, at der dør har været en ret livlig Diskussion om Forslaget saavel som om andre Ting, der strejfer disse Spørgsmaal. Det er mig bekendt, at den højtærede Erhvervsminister under denne Diskussion fremsatte en ret stærk Kritik af Landstingets Behandling af et vist Lovforslag, der forelaa i Sommersamlingen, nemlig Forslaget om Importregulering. Jeg har ikke faaet Lejlighed til at konstatere, hvorvidt disse Udtalelser, som jeg rygtevis har hørt om, er fremkommet — jeg har ikke faaet Lejlighed til at gennemse Fortrykket, da det først er omdelt for ganske kort Tid siden; men, hvis det er rigtigt, hvad jeg har hørt, at Ministeren i stærke Ord skulde have fordømt ikke alene Landstingets Stilling, da det forkastede dette Lovforslag, men ogsaa Landstingsflertallets Stilling til en Forhandling om hele Spørgsmaalet, vil jeg gerne overfor den højtærede Minister saavel som overfor det høje Ting erindre om, at vi fra vor Side ikke paa noget Tidspunkt har afskaaret nogen som helst Forhandling herom. Det, der skete, var, at der af den ærede Ordfører og vist nok ogsaa fra Udvalget gentagende blev sagt til den højtærede Minister: Vi kan ikke tage Initiativet, men vi er rede til Forhandling paa Grundlag af Forslag, som maatte fremkomme fra den højtærede Regering. Det var vort